

Van Dun Advies BV
Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
Tel.: 013-5199458
Fax: 013-5199727
E-mail: info@vandunadvies.nl
www.vandunadvies.nl

Rabo rek.nr. 15.23.05.149
KvK nr. 180 61 619
BTW nr. 809392720B01

STARTNOTITIE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

In verband met een uitbreiding van een varkenshouderij
te Roggel

VOF Gebr. Vossen
Karreveld 4
6089 NC Roggel

Ulicoten, 30 november 2005

STARTNOTITIE MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

In verband met een uitbreiding van een varkenshouderij
te Roggel

Initiatiefnemer:

VOF Gebr. Vossen
Karreveld 4
6089 NC Roggel
Telefoon: 0475-495082

Te nemen besluit:

- aanvraag vergunning Wet milieubeheer

Bevoegd gezag:

- het college van burgemeester en wethouders van Roggel en Neer

Van Dun Advies BV
Dorpsstraat 54
5113 TE Ulicoten
telefoon: 013-5199458
fax: 013-5199727

INHOUDSOPGAVE

1	INLEIDING	3
2	EERDER GENOMEN BESLUITEN VAN OVERHEIDSORGANEN	4
2.1	Europees beleid	4
2.2	rijksbeleid	5
2.3	Provinciaal beleid	6
2.4	Gemeentelijk Beleid	7
2.5	Vergunningen/ Besluiten	8
2.6	Tijdsplanning	9
3	AANLEIDING EN MOTIVERING VAN DE ACTIVITEIT	10
3.1	Aanleiding	10
3.2	De voorgenomen activiteit	10
4	KENMERKEN VAN DE ACTIVITEIT	12
4.1	De omvang van het project	12
4.2	Productieproces en de productie van rest- en afvalstoffen	13
5	PLAATS VAN DE ACTIVITEIT	16
5.1	Ecologische Hoofdstructuur	16
5.2	Flora- en Faunawet	17
5.3	Vogelrichtlijn	18
5.4	Habitatrichtlijn	18
5.5	IPPC-richtlijn	18
5.6	Natuurbeschermingswet	19
5.7	Aardkundige waarden	19
6	VERONTREINIGING EN HINDER	20
6.1	Risico's van ongevallen en abnormale omstandigheden	20
6.2	Geurhinder	20
6.3	Ammoniakuitstoot	21
6.4	Geluid	22
6.5	Energie	22
6.6	Waterverbruik	22
6.7	Bodem/grondwater	22
6.8	Oppervlaktewater	23

Bijlagen:

1. Plattegrondtekening

1 INLEIDING

1.1 Historie van het bedrijf

Het bedrijf is ter plaatse gevestigd sinds 1980. Destijds hebben de gebroeders Vossen bedrijf opgericht met ongeveer 200 fokzeugen, op enige afstand van de oorspronkelijke locatie.

In de loop der jaren hebben de gebroeders Vossen het bedrijf verder uitgebreid. Ruim een jaar na oprichting is het bedrijf uitgebreid met een stal voor 1.700 vleesvarkens. In 1984 en 1985 is het bedrijf verder uitgebreid naar ongeveer 500 zeugen en 2.400 vleesvarkens. In 1989 is het aantal plaatsen voor gespeende biggen iets vergroot. In 2003 is het bedrijf uitgebreid met een stal voor 800 fokzeugen. Na een uitbreiding met een stal voor 370 fokzeugen in 2004 is het totaal aantal dieren op 1.400 fokzeugen en 1.800 vleesvarkens gekomen.

1.2 De activiteit

Gebroeders Vossen zijn voornemens het bestaande varkensbedrijf aan het adres Karreveld 10 te Roggel uit te breiden. De uitbreiding betreft stalruimte voor in totaal 2528 gaste en dragende zeugen en 576 kraamzeugen. Indien sprake is van het oprichten van een inrichting (stalruimte) met meer van 900 plaatsen voor zeugen, is deze uitbreiding milieueffectrapportage(MER)-plichtig. De milieueffectrapportage is bedoeld om de milieugevolgen van activiteiten inzichtelijk te maken.

De procedure van de MER start met het indienen van een startnotitie door de initiatiefnemer. Deze startnotitie bevat de basisgegevens van de te ondernemen activiteit, waaronder een globale omschrijving van de aard en omvang van de voorgenomen activiteit in relatie met de plaats en omgeving van deze activiteit .

De startnotitie wordt ter inzage gelegd en ter advisering verstuurd naar de Commissie M.e.r. en een aantal adviserende bestuursorganen. Tevens krijgt een ieder de gelegenheid om zienswijzen in te dienen.

Deze richtlijnen vormen uiteindelijk de basis voor het milieueffectrapport. In de richtlijnen staat welke alternatieven en welke milieugevolgen in het milieueffectrapport moeten worden behandeld.

In deze startnotitie zijn de aard en omvang van het bedrijf in de bestaande situatie en na de uitbreiding zo nauwkeurig mogelijk beschreven. Daarnaast worden het milieu en de omgeving in beeld gebracht, alsmede de te verwachten gevolgen voor het milieu en de omgeving.

2 EERDER GENOMEN BESLUITEN VAN OVERHEIDSORGANEN

Het bevoegd gezag bij besluiten rondom veehouderijen is in de meeste gevallen het college van burgemeester en wethouders, dan wel de gemeenteraad. Slechts onder bepaalde omstandigheden is gedeputeerde staten van een provincie bevoegd gezag. Wel worden door provincies en de rijksoverheid besluiten genomen die dienen als beleidskader voor gemeentelijke besluiten.

De Raad van de Europese Unie heeft een aantal richtlijnen vastgesteld die rechtstreeks werkende bepalingen bevatten. De lagere overheden moeten bij hun besluitvorming rekening houden met deze bepalingen.

2.1 Europees beleid

IPPC-richtlijn

De IPPC-richtlijn beoogt een geïntegreerde preventie en beperking van verontreiniging door in de richtlijn aangewezen activiteiten. Als zodanig zijn aangewezen "installaties" (gehele inrichting) in de intensieve veehouderij met meer dan 40.000 plaatsen voor pluimvee, of meer dan 2.000 plaatsen voor mestvarkens (>30 kg) of meer dan 750 plaatsen voor zeugen.

De gewenste activiteit aangevraagd heeft betrekking op de realisatie van een bedrijf met 3.850 plaatsen voor fokzeugen. Gelet op de omvang van de veehouderij, is de Richtlijn nr.96/61/EG van de Raad van de Europese Unie van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging van toepassing.

Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG, 2 april 1979) heeft tot doel alle, in het wild levende vogelsoorten op Europees grondgebied van de lidstaten in stand te houden (art. 1 lid 1 VR). Het gaat niet alleen om de vogels zelf, maar ook om hun eieren, nesten en leefgebieden die voorkomen op het Europees grondgebied van alle lidstaten.

Na de publicatie van deze richtlijn in 1979 kregen de lidstaten twee jaar de tijd om de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te laten treden om aan de bepalingen en dus de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen. Bij dit laatste gaat het globaal om twee zaken: enerzijds het implementeren van de richtlijnen binnen de Nederlandse regelgeving en anderzijds de aanwijzing van de speciale beschermingszones (art. 4 lid 1 VR). Ten behoeve van de soortenbescherming zijn de Natuurbeschermingswet, de Vogelwet, de Jachtwet en het Besluit ontheffingen en vrijstellingen Natuurbeschermingswet aangepast.

Het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij heeft een aantal beschermingsgebieden aangewezen. Hiervoor heeft reeds een ontwerpbesluit ter inzage gelegen van 17 februari 1999 tot 17 april 1999.

Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG, 21 mei 1992) richt zich op de biologische diversiteit door instandhouding van de natuurlijke habitat en wilde flora en fauna na te streven. Centraal staat daarbij het behoud en herstel van deze natuurlijke habitat en wilde dier- en plantsoorten van gemeenschappelijk belang. Hiervoor wordt een Europees ecologisch netwerk gevormd door middel van de aanwijzing van speciale beschermingszones (Natura 2000, art. 3 HR).

Daarnaast regelt de Habitatrichtlijn ook soortenbescherming. De Habitatrichtlijngebieden zijn, in afwijking van de vogelrichtlijngebieden, nog niet aangewezen en hebben daarom nog geen definitieve status. Wel heeft Nederland in 1997, 76 gebieden als zodanig aangemeld bij de Europese Commissie. Op basis van de aanmeldingen van de lidstaten stelt de Commissie een lijst vast van gebieden van

communautair belang. Het beschermingsregime overeenkomstig artikel 6 van de Habitatrichtlijn geldt pas zodra een gebied op de lijst van gebieden van communautair belang zijn geplaatst art. 4, lid 5 HR). De commissie heeft deze lijst tot op heden nog niet vastgesteld waardoor er dus nog geen sprake is van een beschermingsregime.

2.2 rijksbeleid

Reconstructiewet Concentratiegebieden (2002)

De Reconstructiewet Concentratiegebieden en de hierbij behorende Rijksuitgangspuntennotitie bieden het wettelijk kader voor de planvorming en uitvoering van de reconstructieplannen. De Reconstructiewet is sinds 1 april 2002 in werking. In de reconstructiewet is vastgelegd waar het reconstructieplan aan moet voldoen. Het Rijkskader Reconstructieplannen wordt door het Rijk gebruikt bij de toetsing van de reconstructieplannen.

Uit oogpunt van economie, milieu, landschappelijke kwaliteit en infrastructuur (verkeer, water, energie, logistiek) dienen de verschillende functies van het buitengebied middels een integrale zonering opnieuw te worden gerangschikt. Ten aanzien van de landbouw streeft het rijk onder meer naar bundeling van de niet-grondgebonden en/of kapitaalsintensieve landbouw in landbouwontwikkelingsgebieden (LOG's). De LOG's zijn duurzaam ingerichte en landschappelijk goed ingepaste gebieden. Ze bieden ruimte voor nieuwvestiging en uitbreiding van bedrijven in een specifieke sector of een combinatie van sectoren.

De provincies dienen dergelijke gebieden aan te wijzen en in hun streekplan te begrenzen, daarbij de uitgangspunten van het Rijkskader Reconstructieplannen te hanteren en de ontwikkeling van niet-grondgebonden en/of kapitaalsintensieve landbouw erbuiten af te remmen. Het ruimtelijk beleid is erop gericht de kracht van de bestaande LOG's te versterken en de daarvoor benodigde ruimte te behouden. Het rijk toetst of provincies de bovenstaande uitgangspunten in het streekplan verwerkt.

Nota Ruimte

Op 23 april 2004 heeft het kabinet deze Nota Ruimte vastgesteld en aansluitend op 27 april ter behandeling aan de Tweede Kamer gezonden. Het ruimtelijk rijksbeleid is zoveel mogelijk ondergebracht in deze ene strategische nota op hoofdlijnen. De nota is gebaseerd op de beleidsvoornemens ('PKB-delen 1') van het Tweede Structuurschema Groene Ruimte (SGR2) en de Vijfde Nota over de Ruimtelijke Ordening.

De Nota Ruimte bevat de visie van het kabinet op de ruimtelijke ontwikkeling van Nederland en de belangrijkste bijbehorende doelstellingen voor de komende decennia. Het kabinet gaat daarbij uit van een dynamisch, op ontwikkeling gericht ruimtelijk beleid en een heldere verdeling van verantwoordelijkheden tussen rijk en decentrale overheden. Deze nota bevat de ruimtelijke bijdrage aan een sterke economie, een veilige en leefbare samenleving en een aantrekkelijk land.

De Nota Ruimte is een strategische nota op hoofdlijnen. Er worden geen concrete beleidsbeslissingen genomen. Bij de doorvertaling in streek- en bestemmingsplan worden de uitgangspunten uit deze nota in acht genomen.

In het SGR2 staat het voornemen om de intensieve veehouderij te concentreren in perspectiefvolle gebieden. De landbouwontwikkelingsgebieden zoals opgenomen in de Reconstructiewet vallen onder deze perspectiefvolle gebieden. In deze gebieden is 'nieuwvestiging', hervestiging en uitbreiding van intensieve veehouderijbedrijven toegestaan.

Natuurbeschermingswet

In Staatsblad nr. 403, 1998 is de Natuurbeschermingswet 1998 gepubliceerd. De Natuurbeschermingswet maakt het mogelijk natuurmonumenten te beschermen door

deze aan te wijzen als 'beschermde natuurmonument' of 'staatsmonument', en aan een zodanige aanwijzing bepaalde rechtsgevolgen te verbinden.

Onder natuurmonumenten verstaat de wet: terreinen of wateren, welke van algemeen belang zijn uit het oogpunt van natuurschoon of om hen natuurwetenschappelijke betekenis (art.1, sub b.). Tot natuurmonumenten kunnen ook landbouwgronden behoren. Dit geldt wanneer de in agrarisch gebruik zijnde percelen voldoende intrinsieke natuurwaarden bezitten of als deze percelen een integraal onderdeel uitmaken van het aangewezen natuurmonument.

2.3 Provinciaal beleid

Streekplan

In juli 2001 hebben Provinciale Staten van Limburg het Provinciaal Omgevingsplan Limburg (POL) vastgesteld. Dit POL is zowel streekplan, waterhuishoudingplan, milieubeleidsplan als verkeer- en vervoersplan, en bevat ook de meer fysieke (ruimtelijke) onderdelen van het economische en welzijnsbeleid.

Inmiddels zijn meer dan tien POL-aanvullingen en POL-herzieningen op onderdelen vastgesteld. Eén ervan is de POL-uitwerking Bouwkavel Op Maat Plus (BOM+). Op dit moment is een opvolger van POL2001 in procedure: POL2006.

POL2006 wordt een plan op hoofdlijnen overeenkomstig de structuurvisie in de nieuwe Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO). Het nieuwe POL zal een visie op de ontwikkeling van Limburg bevatten en de provinciale rolomvatting daarbij. Daarnaast zal het nieuwe POL met name lange termijn ambities bevatten. Per onderwerp zal voor de uitwerking worden verwezen naar aparte beleidsnota's, uitvoeringsprogramma's of verordeningen. Het nieuwe POL vormt een soort koepel van een dynamisch stelsel. Beoogd wordt om POL2006 in juni 2006 door PS te laten vaststellen.

Reconstructieplan

Het Reconstructieplan biedt een kader voor een extra kwaliteitsimpuls om de opeenstapeling van problemen (onder meer veterinaire kwetsbaarheid, kwaliteitsvermindering door vermeting, verzuring, geuroverlast en verdroging) voortvarend en samenhangend aan te pakken en wel zodanig dat binnen twaalf jaar daadwerkelijk oplossingen voorhanden zijn. De Reconstructie moet leiden tot een goede ruimtelijke structuur met betrekking tot landbouw, natuur, bos, landschap, recreatie, water, milieu en infrastructuur. Ook is het de bedoeling een goed woon-, werk- en leefklimaat te creëren en de economische structuur te verbeteren. Waar nodig zal het instrument herverkaveling worden ingezet.

In het Reconstructieplan zijn gekwantificeerde doelen, maatregelen en voorzieningen opgenomen, met speciale aandacht voor de volgende samenhangende thema's:

- Toekomst voor intensieve veehouderij, natuur en landschap: naar een afwaartse beweging.
- Versterking van de economische vitaliteit van het landelijk gebied (landbouw en recreatie)
- Versterken van natuur en landschap.
- Naar een veerkrachtig watersysteem.
- Leefbare dorpen.

Het POL2001 is voor het Reconstructieplan het uitgangspunt, uiteraard in samenhang met Europese en rijksregels en regels van gemeenten. Het Reconstructieplan 2004 is een POL-aanvulling c.q. herziening op onderdelen. Op basis van een integrale afweging zijn ruimtelijke besluiten in het plan opgenomen die afwijken van het POL, en is er sprake van een herziening van het POL. Het gaat met name om de zonering voor de intensieve veehouderij en de verankering van de Bouwkavel op Maat Plus methodiek (zie 5.6), alsmede enkele veranderingen in perspectiefgebieden.

De Reconstructiewet maakt onderscheid tussen het Reconstructieplan, uitwerkingsplannen en uitvoeringsprogramma's. Het Reconstructieplan geeft een visie voor het reconstructiegebied en bevat concrete maatregelen en voorzieningen ter realisering van de visie. Het is een plan op hoofdlijnen voor een periode van 12 jaar. Elke 4 jaar moet worden bekeken of het plan moet worden gewijzigd. Het Reconstructieplan kan worden uitgewerkt. In het eerste Reconstructieplan is daartoe de basis gelegd (o.a. waterbergingsgebieden). Het uitvoeringsprogramma in het Reconstructieplan bestrijkt een periode van 4 jaar en bevat de verschillende projecten die zullen worden uitgevoerd om de doelstellingen van het Reconstructieplan te realiseren. Op basis van het uitvoeringsprogramma maken Rijk en Provincie afspraken met elkaar over de financiering van de uitvoering. Ten minste eenmaal in de twee jaar moet worden bekeken of het uitvoeringsprogramma wijziging behoeft. Wijzigingen of vaststelling van volgende uitvoeringsprogramma's zal plaatsvinden door Gedeputeerde Staten.

In de Reconstructiewet is bepaald dat bepaalde onderdelen van het Reconstructieplan rechtstreeks kunnen doorwerken in streekplannen en bestemmingsplannen. Provinciale Staten van Limburg heeft ervoor gekozen om alleen de integrale zonering intensieve veehouderij rechtstreeks te laten doorwerken.

2.4 Gemeentelijk Beleid

Bestemmingsplan buitengebied

In een bestemmingsplan zijn bepalingen opgenomen ten aanzien van over het gebruik van de grond en de opstallen en de bouwmogelijkheden van de grond. Een bestemmingsplan heeft 2 functies; een functie om de ruimte te beheren en een tweede functie om een gebied te ontwikkelen.

Het bestemmingsplan is een juridisch bindend toetsingskader. De mogelijkheden en beperkingen die het bestemmingsplan kent, zijn van toepassing op het gebruik van gronden en opstallen, en op de bouwmogelijkheden.

Het Reconstructieplan bevat een aantal onderdelen, die gelden als een artikel 19 WRO-vrijstelling, en daardoor rechtstreeks doorwerken in bestemmingsplannen. Dit is met name het geval voor de zonering intensieve veehouderij.

Gevolg van deze rechtstreekse doorwerking is, de bebouwingsbepalingen die voortvloeien uit het reconstructieplan prevaleren boven de voorschriften uit het bestemmingsplan.

Wet milieubeheer

De Wet milieubeheer is het wettelijk kader voor een groot deel van de nationale wet- en regelgeving ten aanzien van de bescherming van het milieu. Zo bevat de Wet milieubeheer eisen ten aanzien van de inhoud en vaststelling van het nationaal milieubeleidsplan en milieuprogramma en van de provinciale, regionale en gemeentelijke milieuverordeningen, milieubeleidsplannen en milieuprogramma's. In hoofdstuk 7 van de Wet milieubeheer zijn bepalingen ten aanzien van Milieueffectrapportages opgenomen. Hierin is onder meer de procedure ten aanzien van de MER vastgelegd. Hoofdstuk 8 bevat, in combinatie met het Inrichtingen- en vergunningenbesluit, regels ten aanzien van inrichtingen. Het inzamelen en beheren van afvalstoffen is geregeld in een afzonderlijk hoofdstuk.

Burgemeester en wethouders zijn bevoegd gezag ten aanzien van aanvragen om milieuvergunning van dit bedrijf. Voor het bedrijf is op 27 april 2004 een nieuwe, de gehele inrichting omvattende vergunning ingevolge artikel 8.4 eerste lid van de Wet milieubeheer. Op grond van deze vergunning mogen binnen de inrichting de in tabel 1 vermelde dieren worden gehouden.

Tabel 1: dieraantallen volgens verleende vergunning

Stal nr.	Huisvestingssysteem	Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaatsen	Ammoniak		Stank (mve)	
	Houderij/hoktype				Kg NH ₃ /dier	Totaal NH ₃	Dieren/mve	Totaal mve
1a	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	Kraamzeugen	260	260	2,9	754,0	0,8	325,0
1b	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrooster BB95.02.027V1	Dragende- en guste zeugen	544	544	2,4	1.305,6	1,2	453,3
1c	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrooster BB95.02.027V1	Dragende- en guste zeugen	149	200	2,4	357,6	1,2	124,2
1c	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Dekberen	2	2	1,7	3,4	1,8	1,1
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Dragende- en guste zeugen	406	406	1,3	527,8	2,2	184,5
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.812	1.812	0,23	416,8	5,4	335,6
3	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Gespeende biggen >0,35 m ²	420	420	0,23	96,6	5,4	77,8
4	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Vleesvarkens > 0,8m ²	1.792	1.792	1,1	1.971,2	1,8	995,6
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075 en IC-V met betonrooster BB99.02.070	Vleesvarkens > 0,8m ²	2.184	2.184	1,1	2.402,4	2,2	992,7
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075 en opfokhok met schuine putwand BB99.02.072	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.512	1.512	0,18	272,2	7,7	196,4
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1/ D99.06.075	Opfokgelten	98	98	0,8	78,4	1,8	54,4
					totaal NH₃	8.185,9	totaal mve	3.740,6

2.5 Vergunningen/ Besluiten

Voor de uitbreiding zijn meerdere besluiten vereist. Onderling hebben deze besluiten een zekere samenhang, bepaalde besluiten kunnen pas genomen worden, nadat een ander besluit is genomen. De meest relevante besluiten staan hieronder vermeld.

Wet milieubeheer

Voor de uitbreiding moet een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer worden verleend. Een aanvraag hiervoor zal direct na de acceptatie van de MER worden ingediend.

In de MER worden de gevolgen voor het milieu systematisch in beeld gebracht. Het spreekt voor zich dat de resultaten uit de MER in grote mate het besluit op de aanvraag om milieuvergunning bepalen.

Bouwvergunningen

Voor de nieuwe stal is een bouwvergunning vereist. Volgens het Reconstructieplan Noord- en Middel Limburg is deze stal is gelegen in het landbouwonontwikkelingsgebied (zoekgebied projectvestiging en incidentele nieuwvestiging). Dit reconstructieplan werkt rechtstreeks door in het bestemmingsplan en geldt als een artikel 19-vrijstelling.

Aangezien hier sprake is van uitbreiding van een bestaande veehouderij, en voor bestaande intensieve veehouderijen geen generieke bovengrens aan het bouwblok wordt gesteld, gelden voor de bouw van de stal geen specifieke planologische beperkingen.

Overigens worden wel de gebruikelijke uitgangspunten uit de POL-uitwerking BOM+ in acht genomen. Daarom maakt een landschappelijk inpassingsplan deel uit van de MER, en wordt aandacht besteed aan deopvang en afvoer van hemelwater. Daarnaast geldt er een coördinatieregeling tussen bouw- en milieuvergunning. Op grond van artikel 52 van de Woningwet dient een beslissing omtrent een bouwvergunning te worden aangehouden totdat er een onherroepelijke milieuvergunning is.

2.6 Tijdsplanning

Voor het totale project is een tijdsplanning gemaakt. Hierbij hebben de wettelijke termijnen die bij de verschillende procedures gelden als leidraad gediend. De uiteindelijke datum waarop daadwerkelijk met de bouw kan worden begonnen is afhankelijk van de mate waarin deze termijnen kunnen worden nageleefd.

december 2005:	Indienen startnotitie bij gemeente Roggel en Neer;
december 2005:	Bekendmaken ontvangst startnotitie door gemeente;
januari 2006:	Uitbrengen adviezen door Commissie m.e.r., adviseurs, etc.;
januari 2006:	Overleg tussen gemeente en initiatiefnemer;
januari 2006:	Vaststelling richtlijnen inzake inhoud MER door gemeente;
maart 2006:	Opstellen en indienen milieueffectrapport door initiatiefnemer;
maart 2006:	Indienen aanvraag milieuvergunning en bouwvergunning door initiatiefnemer;
april 2006:	Beoordeling aanvaardbaarheid MER;
april 2006:	Publicatie MER
mei 2006:	bekendmaking openbare zitting (hoorzitting) MER;
mei 2006:	bekendmaking aanvraag en ontwerp-beschikking Wet milieubeheer;
juni 2006:	inbrengen schriftelijke opmerkingen (eenieder);
juni 2006:	indienen bedenkingen ontwerp-beschikking;
juni 2006:	openbare zitting (hoorzitting) MER;
juni 2006:	advies commissie m.e.r. over volledigheid en kwaliteit van MER;
juli 2006:	bekendmaking beschikking Wet milieubeheer;
augustus 2006:	verlening bouwvergunning door gemeente.

3 AANLEIDING EN MOTIVERING VAN DE ACTIVITEIT

3.1 Aanleiding

Doel van de activiteit

De Gebroeders Vossen willen in de komende jaren hun bedrijf uitbreiden naar ongeveer 4.000 fokzeugen. Als het bedrijf deze omvang heeft bereikt kan het maximale rendement worden gehaald uit investeringen in zaken als voerinstallaties, verwarmingsinstallaties, luchtwasinstallaties en arbeid.

Door de uitbreiding te realiseren zal een modern varkensbedrijf ontstaan, dat milieutechnisch, bedrijfseconomisch en qua dierwelzijn aan de eisen van deze tijd voldoet. Over een aantal jaren moeten alle stallen emissiearm worden uitgevoerd, en moeten alle dieren volgens strengere welzijnseisen worden gehuisvest.

Een ander punt is schaalvergroting. Om kostprijs technisch te kunnen concurreren is het belangrijk dat het bedrijf voldoende omvang heeft. Met het oog op de toekomst lijkt met de realisering van het plan de omvang van het bedrijf voldoende. In het plan is opgenomen dat met de modernste technieken geïnvesteerd zal worden in het milieu.

Problemen indien het plan niet wordt uitgevoerd

De steeds kleiner wordende winstmarges in de intensieve veehouderij hebben tot gevolg dat tegen een lagere kostprijs moet worden geproduceerd. Daartegenover staat de maatschappelijke wens om bij de productie van voedsel rekening te houden met de strengste eisen op het gebied van milieu, dierwelzijn en hygiëne. Een lagere kostprijs mag er niet toe leiden op deze gebieden wordt ingeleverd.

Een van de weinige manieren om de kostprijs te verlagen is het bedrijf verder op te schalen, zodat alle vaste kosten kunnen worden uitgesmeerd over een groter aantal productie-eenheden.

3.2 De voorgenomen activiteit

Motivatie van het plan

Op de locatie Karreveld 10 is een varkenshouderij gevestigd. Momenteel worden ter plaatse 1.400 fokzeugen en 1.800 vleesvarkens gehouden. Op het bedrijf worden biggen geproduceerd, die deels op het bedrijf worden gehouden tot ze slachtrijp zijn, en deels op andere locaties worden afgemest.

De afgelopen jaren hebben de gebroeders Vossen geprobeerd de technische resultaten van hun bedrijf te verbeteren. Hierin zijn ze geslaagd, maar de ontwikkelingen in de varkenshouderij dwingen de initiatiefnemers ertoe om de kostprijs nog verder te verlagen.

De gebroeders Vossen denken hierin op twee manieren te slagen: enerzijds door een nog verdere schaalvergroting door te voeren, anderzijds door zich te richten op de productie van speenbiggen en de opfok van gespeende biggen af te stoten. Om kostprijs technisch te kunnen concurreren is het belangrijk dat het bedrijf voldoende omvang heeft. Met het oog op de toekomst lijkt met de realisering van het plan de omvang van het bedrijf voldoende. Specialisatie in de productie van speenbiggen is vanuit veterinaire oogpunt gunstig, en resulteert in lagere investeringskosten.

De dieren worden gehuisvest volgens de meest recente welzijnseisen. De stallen worden voorzien van centrale afzuiging, zodat de emissiepunten voldoende ver van omliggende woningen komen te liggen. Daarnaast worden op alle stallen (m.u.v. de bestaande en nieuwe kraamstallen en de bestaande dragende zeugenstal 1b) voorzien van biologische luchtwassers, waarmee de geuruitstoot en de ammoniakemissie fors worden gereduceerd.

Alternatieven

De gehele agrarische sector is onderhevig aan schaalvergroting, waardoor het bedrijf moet groeien om te kunnen concurreren. Gezien het vorenstaande zijn er twee opties. Uitbreiding de huidige locatie of een andere locatie verwerven en daar het bedrijf verder ontwikkelen. Milieutechnisch en ruimtelijk gezien biedt de huidige locatie de ruimte om het gewenste plan te realiseren. Een tweede locatie is zowel qua arbeid als kostprijs erg nadelig. Een aantal investeringen zullen dan dubbel gedaan moeten worden (voeropslag, voerinstallatie, verwarming, mestopslag).

Toekomstige ontwikkelingen

Na realisatie van de geplande bedrijfsomvang voldoet het bedrijf milieutechnisch, bedrijfseconomisch en qua dierenwelzijn aan de eisen van deze tijd. Verdere toekomstontwikkelingen en/of uitbreidingen zijn niet gepland.

4 KENMERKEN VAN DE ACTIVITEIT

4.1 De omvang van het project

Het onderhavig plan betreft het uitbreiden van een bestaand varkensbedrijf. Voor de inrichting is op 27 april 2004 een nieuwe, de gehele inrichting omvattende milieuvergunning ingevolge artikel 8.4 van de Wet milieubeheer verleend. Op grond van deze vergunning mogen 260 kraamzeugen, 1.150 guste en dragende zeugen, 98 opfokzeugen, 3.744 gespeende biggen en 3.976 vleesvarkens worden gehouden.

Het project heeft betrekking op een totale veebezetting 836 kraamzeugen, 3553 guste en dragende zeugen (3738 plaatsen), 142 opfokzeugen, 2009 gespeende biggen (2232 plaatsen) en 1.604 vleesvarkens (1.680 plaatsen). Er vindt nieuwbouw plaats van een stal voor 576 kraamzeugen. De vleesvarkens-/biggenstal (stal 5) wordt aangepast, zodat in hierin 2.433 guste en dragende zeugen worden gehuisvest. De andere bestaande stallen worden in zeer beperkte mate gewijzigd.

Een overzicht van de gewenste dieren aantallen, de toegepaste huisvestingssystemen en de daarmee samenhangende ammoniak- en geurproductie is weergegeven in tabel 2.

Tabel 2: gewenste veebezetting

Stal nr.	Huisvestingssysteem		Diercategorie	Aantal dieren	Aantal dier-plaatsen	Ammoniak		Stank (mve)	
	Houderij/hoktype	Code				Kg NH ₃ per dier	Totaal kg NH ₃	Dieren per mve	Totaal mve
1a	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	D1.2.14	Kraamzeugen	260	260	2,9	754,0	0,8	325,0
1b	smalle ondiepe mestkanalen met metalen driekantrouster BB95.02.027V1	D1.3.1	Guste en dragende zeugen	517	544	2,4	1.240,8	1,2	430,8
1c	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D1.3.1	Guste en dragende zeugen	249	262	1,3	323,7	2,2	113,2
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D2.1	Dekberen	4	4	1,7	6,8	1,8	2,2
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D1.3.6	Guste en dragende zeugen	354	372	1,3	460,2	2,2	160,9
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D1.1.9.1	Gespeende biggen >0,35 m ²	1.631	1.812	0,23	375,1	5,4	302,0
2	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D3.2.8.2	Opfokzeugen >0,8m ³	30	30	1,1	33,0	1,8	16,7
3	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D1.1.9.1	Gespeende biggen >0,35 m ²	378	420	0,23	86,9	5,4	70,0
4	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D3.2.8.2	Vleesvarkens > 0,8m ²	1.604	1.680	1,1	1.764,4	1,8	891,1
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D3.2.8.2	Opfokzeugen >0,8m ³	112	112	1,1	123,2	1,8	62,2
5	Biologisch luchtwassysteem 70% BB96.10.042V1 / D99.06.075	D1.2.10	Guste en dragende zeugen	2.433	2.528	1,3	3.162,9	2,2	1.105,9
6	Mestpan met mest- en waterkanaal onder kraamhok BB99.11.081	D1.1.9.2	Kraamzeugen	576	576	2,9	1.670,4	0,8	720,0
						totaal NH ₃	10.001,5	totaal mve	4.200,1

4.2 Productieproces en de productie van rest- en afvalstoffen

Huisvesting dieren

Alle dieren worden in emissiearme stallen gehuisvest. Bij de keuze voor emissiearme stalsystemen hebben niet alleen de financiële en praktische haalbaarheid een rol gespeeld. Vanwege de grote geurreductie is ervoor gekozen om vrijwel alle stallen te voorzien van een biologisch luchtwassysteem. De bestaande stal 1a/b is reeds emissiearm uitgevoerd, en wordt daarom niet voorzien van een luchtwasser. De nieuw te bouwen kraamstal wordt uitgevoerd met mestpannen, omdat deze mestpannen een integraal onderdeel zijn van het ventilatiesysteem.

Ventilatie

Alle stallen worden mechanisch geventileerd, al dan niet voorzien van een luchtwassysteem. Alle stallen worden voorzien van centrale afzuigsystemen of

lengteventilatie. Bij centrale afzuiging wordt het ventilatiedebiet door middel van meet- en smoorunits in elke afdeling afzonderlijk geregeld. De geïnstalleerde ventilatiecapaciteit is wat groter dan de ventilatiebehoefte. Dit is gunstig voor het energieverbruik. Daarnaast heeft dit als voordeel dat een ventilator bij een lager toerental minder geluid produceert en dat in geval van calamiteiten extra capaciteit voorhanden is.

Voeding

Het voeren van de varkens vindt plaats door middel van een computergestuurd voersysteem. Aan de dieren wordt droogvoer verstrekt. Voer en water kunnen per hok nauwkeurig worden toegediend op basis van de feitelijke behoefte.

Per fokzeugenplaats is ongeveer 1100 kg droogvoer per jaar nodig, per gespeende biggenplaats ongeveer 30 kg, per opfokzeugenplaats ongeveer 600 kg. Per vleesvarkensplaats is gemiddeld 650 kg droogvoer nodig.

Grondstoffen

De aanvoer van grondstoffen bestaat in hoofdzaak uit voer, water en electriciteit.

Het waterverbruik per fokzeugenplaats bedraagt 10 m³ per jaar, (inclusief schoonmaakwater en drinkwater voor gespeende biggen/beren). Het waterverbruik per opfokzeugenplaats is ongeveer 2 m³ per jaar. Het waterverbruik per vleesvarkensplaats bedraagt 1,5 m³ per jaar.

Het elektriciteitsverbruik per fokzeugenplaats - inclusief biggen en dekberen - bedraagt ongeveer 80 kWh per jaar. Het elektriciteitsverbruik per opfokzeugenplaats bedraagt 18 kWh per jaar. Het elektriciteitsverbruik per afgeleverd vleesvarken bedraagt ongeveer 5,5 kWh per jaar

Op een fokzeugenbedrijf wordt per jaar ongeveer 50 liter huisbrandolie per fokzeugenplaats per jaar verbruikt, inclusief het gebruik voor gespeende biggen. Het verbruik van huisbrandolie per vleesvarkensplaats en per opfokzeugenplaats bedraagt 2 liter per jaar.

Droogvoer	$4574 \times 1.100 + 2232 \times 30 + 142 \times 600 + 1604 \times 650 =$	6.226 ton/jaar
Waterverbruik	$4574 \times 10 + 1680 \times 1,5 + 142 \times 2 =$	48.544 m ³ /jaar
Elektriciteit	$4574 \times 80 + 1680 \times 5,5 + 142 \times 8 =$	376.296 kWh/jaar
Huisbrandolie	$4574 \times 50 + 1680 \times 2 + 142 \times 2 =$	232 m ³ /jaar

Eindproduct

Het eindproduct bestaat uit gespeende biggen, slachtrijpe vleesvarkens en slachtzeugen. Per jaar worden ongeveer 115.000 biggen geboren. Rekening houdend met een uitval van 11 à 12% zullen per jaar ongeveer 102.000 biggen worden grootgebracht.

Een deel van deze biggen worden op het bedrijf zelf afgemest (ongeveer 5.200 stuks), de andere biggen (96.800 stuks) worden kort na het spenen van het bedrijf afgevoerd, en worden elders grootgebracht. Het uitvalpercentage tijdens de opfok van gespeende biggen tot 25 kg bedraagt ongeveer 2%, en tijdens de afmestperiode van de vleesvarkens 2,5 tot 3,5%. Jaarlijks waardoor er ongeveer 4.950 slachtrijpe vleesvarkens worden geleverd.

Jaarlijks wordt ongeveer 40% van de fokzeugen vervangen. De oude zeugen, per jaar ongeveer 1.800 stuks, worden als slachtzeug afgevoerd.

Nevenproducten

Op het bedrijf komt drijfmest vrij. Dit product leent zich uitstekend voor de bemesting van landbouwgronden. Bij de afzet van deze mest wordt voldaan aan de regels van de Meststoffenwet en de Wet bodembescherming.

De mest wordt opgeslagen in mestkelders onder de stallen en in een mestsilo. De mestkelders en de mestsilo voldoen aan de Richtlijnen mestbassins.

De totale drijfmestproductie bedraagt ongeveer:

836 kraamzeugen	x	5,8	=	4.849 m ³ /jaar
3.553 guste/dragende zeugen	x	2,8	=	9.948 m ³ /jaar
2.009 gespeende biggen	x	0,6	=	1.205 m ³ /jaar
4 dekberen	x	3,2	=	13 m ³ /jaar
1.604 vleesvarkens	x	1,1	=	1.764 m ³ /jaar
142 opfokzeugen	x	1,3	=	185 m ³ /jaar
Totaal:				17.964 m³/jaar

Op het worden biologische luchtwassers toegepast. Uit de luchtwasser komt spuiwater vrij. Een groot deel van dit spuiwater wordt, na denitrificatie, hergebruikt in het luchtwassysteem.

De totale hoeveelheid spuiwater bedraagt ongeveer:

3.036 guste/dragende zeugen	x	0,044	=	133,8 m ³ /jaar
142 opfokzeugen hokopp. > 0,8m ²	x	0,031	=	4,4 m ³ /jaar
4 dekberen	x	0,057	=	0,2 m ³ /jaar
2.009 gespeende biggen	x	0,008	=	16,1 m ³ /jaar
1.680 vleesvarkens hokopp. > 0,8m ²	x	0,031	=	52,1 m ³ /jaar
Totaal:				206,6 m³/jaar

Dit spuiwater wordt opgeslagen in een tank. Dit spuiwater bevat hoofdzakelijk kleine hoeveelheden organische stof en wat ammoniumzouten. Het spuiwater wordt uitgereden over landbouwgronden, waarbij de voorwaarden uit de meststoffenwet in acht worden genomen.

Afvalproducten

De afvalstoffen die worden geproduceerd zijn beperkt tot kadavers. Deze minimaal 2 maal per week opgehaald (indien nodig vaker). De uitval bij biggen voor het spenen bedraagt ongeveer 11%, de uitval bij gespeende biggen en vleesvarkens bedraagt respectievelijk ongeveer en 2 en 2,5%. Dit komt neer op maximaal 13.000 biggen, 100 gespeende biggen en 150 vleesvarkens per jaar.

De uitval bij de zeugen is zeer gering (0,5 tot 1%). Alleen door bijzondere omstandigheden of calamiteiten als dierziekten en hittegolven is het mogelijk dat dit uitvalpercentage tijdelijk iets hoger ligt.

Andere afvalstoffen komen slechts incidenteel vrij.

Gevaarlijk afval

Binnen de inrichting komt geen gevaarlijk afval vrij.

Bedrijfsafvalwater

Het bedrijfsafvalwater (o.a. reinigingswater en spoelwater) dat binnen de inrichting ontstaat wordt opgevangen in de drijfmestputten en samen met de drijfmest uit de inrichting afgevoerd. Vanuit de inrichting vinden geen lozingen van het bedrijfsafvalwater plaats op het oppervlaktewater of de gemeentelijke riolering.

5 PLAATS VAN DE ACTIVITEIT

5.1 Ecologische Hoofdstructuur

Natuurgebieden in Nederland zijn erg versnipperd. Ze hebben onvoldoende ruimtelijke samenhang en verbinding. De ecologische hoofdstructuur (EHS) is bedoeld om de natuurgebieden te vergroten en met elkaar te verbinden. Daardoor ontstaat een betere ruimtelijke samenhang tussen de populaties van planten en dieren en zijn de gebieden beter bestand tegen negatieve (milieu)invloeden van buitenaf.

Er zijn verbindingen nodig om te voorkomen dat natuurgebieden te geïsoleerd raken. Als soorten uit een gebied verdwijnen, bijvoorbeeld doordat een ziekte toeslaat, kan een verbinding ervoor zorgen dat het gebied opnieuw bevolkt wordt. Verbindingen zijn ook gunstig voor de uitwisseling van dieren tussen populaties. Dat is goed voor de gezondheid van deze soorten. Vaak zijn 'faunapassages' (bijvoorbeeld ecoducten en wildtunnels) nodig om de verbinding mogelijk te maken.

In de vergrote natuurgebieden is ook ruimte voor de recreërende mens. Omdat mensen tegenwoordig meer vrije tijd hebben dan vroeger en zich gemakkelijker verplaatsen, is het bezoek aan bossen en natuurgebieden enorm gestegen. In veel delen van het land is een fors gebrek aan geschikte natuurgebieden voor de recreatie. Er zijn aanwijzingen dat natuur bijdraagt aan een goede volksgezondheid. Verreweg het grootste deel van de EHS is goed toegankelijk.

Grote natuurgebieden zijn ook steeds belangrijker voor het waterbeheer. Ze houden bij grote regenval veel water vast en kunnen soms grote hoeveelheden water van buitenaf opvangen. Dit voorkomt dat elders gebieden overstromen.

De EHS is een netwerk van gebieden in Nederland waar de natuur (plant en dier) in feite voorrang heeft. Het netwerk helpt voorkomen dat planten en dieren in geïsoleerde gebieden uitsterven en dat de natuurgebieden hun waarde verliezen. De EHS kan worden gezien als de ruggengraat van de Nederlandse natuur. De breedte en de inrichting van de ecologische verbindingzones is afhankelijk van de natuurfuncties die zij moeten invullen.

De EHS bestaat uit:

- Bestaande natuurgebieden, reservaten en natuurontwikkelingsgebieden en robuuste verbindingen.
- Landbouwgebieden met mogelijkheden voor agrarisch natuurbeheer (beheersgebieden).
- Grote wateren (zoals de kustzone van de Noordzee, het IJsselmeer en de Waddenzee).

Kleinere natuurgebieden, kleine bosjes, sloten, rietkragen etcetera maken geen deel uit van de EHS, maar dragen uiteraard wel bij aan de natuurkwaliteit van stad en platteland. Het Rijk gaat ervan uit dat deze in voldoende mate door andere partijen (gemeente, waterschappen, grondeigenaren e.d.) worden beschermd. Het Rijk heeft hiervoor een kwaliteitsimpuls voor het landschap opgezet.

De Provincie Limburg heeft de EHS begrensd in het Provinciaal Omgevingsplan. Hierin is het beleid ten aanzien van de EHS vastgelegd.

Nieuwvestiging van intensieve veehouderijen is in ecologische verbindingzones niet toegestaan. Voor bestaande bedrijven geldt, dat een uitbreiding van het bouwblok niet wenselijk is, voorzover dit binnen de ecologische verbindingzone is gelegen.

Bestaande bouwrechten worden uiteraard gerespecteerd.

Blijkens het Provinciaal ontwikkelingsplan is het bouwblok gedeeltelijk gelegen in een ecologische verbindingszone. De nieuw te bouwen stal kraamzeugen is gelegen buiten het agrarisch bouwblok, en tevens buiten het gebied dat is aangemerkt als ecologische verbindingszone.

Op 14 oktober 2005 heeft Provinciale Staten van Limburg ingestemd met een aanvulling op het Provinciaal omgevingsplan. Met de "POL-herziening op onderdelen EHS" wil men komen tot een doelmatiger, effectiever en begrijpelijker stelsel van natuurbeleidscategorieën, beschermingsregimes en bijbehorende instrumenten. De aanpak leidt tot een helder onderscheid tussen de beleidscategorieën van Rijk en Provincie: de Ecologische Hoofdstructuur (uit de Nota Ruimte van het Rijk) en de Provinciale Ontwikkelingszone Groene waarden (POG). Dat onderscheid is ook op kaart weergegeven waarbij de ligging van de EHS gedetailleerder is aangegeven. Dit betekent vooral voor plantoetsing een verduidelijking.

De Provincie laat dit onderscheid logisch doorwerken in andere beleidvelden zoals het water- en milieubeleid. Hiervoor hebben GS tegelijk ook een ontwerp-wijziging vastgesteld van het besluit EHS voor de Wet Ammoniak en Veehouderij (Wav) voor Noord- en Midden-Limburg, zodat deze geheel overeenkomt met de EHS die is aangewezen in deze POL-herziening.

In de POL-herziening is het bestaande bouwblok, naast de aanduiding ecologische verbindingszone, gedeeltelijk gelegen in een gebied met de markering "Provinciale ontwikkelingszone groen (POG)". Samen met de EHS vormt de POG de ecologische structuur in Limburg. Het beleid in de POG is gericht op het versterken en ontwikkelen van natuurwaarden. De POG omvat vooral landbouwgronden als buffer rond de EHS, steile hellingen, delen van ecologische verbindingszones, de hamsterkernleefgebieden hamster, waterwingebieden (buiten de grens stedelijke dynamiek) die vanwege de bescherming van de drinkwaterwinning het karakter van een natuurgebied aannemen en gronden die een natuurkarakter krijgen, zoals bepaalde lopende ontgrondingen. Binnen de POG blijft de landbouw ook in de toekomst een belangrijke rol spelen. Voor intensieve veehouderij geldt, dat uitbreiding van bestaande niet-grondgebonden bedrijven incidenteel mogelijk is als ter plekke al sprake is van een geclusterde bebouwing, verplaatsing naar perspectievolle landbouwgebieden geen optie is én verbetering van de omgevingskwaliteit optreedt.

Voor zover het bedrijf binnen de POG ligt, is geen sprake van een vergroting van het bouwblok. De uitbreiding aan de noord-zijde is niet in de POG gelegen.

5.2 Flora- en Faunawet

De Nederlandse Flora- en Faunawet regelt de wettelijke bescherming van in het wild levende planten en dieren. Deze bescherming houdt onder meer in dat handelingen waarmee beschermde dieren worden verontrust, verjaagd, gevangen of gedood zijn verboden. Ook het verontrusten en beschadigen van rust- en voortplantingsplaatsen van beschermde dieren is verboden.

Een tweede uitgangspunt is dat op elke burger de plicht rust om voldoende zorg in acht te nemen voor in het wild levende planten en dieren en hun directe leefomgeving. Dit houdt in dat ieder die weet of kan vermoeden dat door zijn handelen of het nalaten daarvan nadelige gevolgen voor planten of dieren kunnen worden veroorzaakt, verplicht is dergelijk handelen achterwege te laten, dan wel zich in te spannen om de nadelige gevolgen daarvan te voorkomen, te beperken of ongedaan te maken.

De gronden waarop de nieuwe stallen worden gebouwd zijn momenteel in gebruik als landbouwgrond. De bestaande en nieuwe stallen worden sterk geclusterd gerealiseerd. De kans dat met dit plan beschermde dieren worden verontrust, verjaagd, gevangen of gedood is daarom zeer klein.

5.3 Vogelrichtlijn

De Vogelrichtlijn (Richtlijn 79/409/EEG, 2 april 1979) heeft tot doel alle, in het wild levende vogelsoorten op Europees grondgebied van de lidstaten in stand te houden (art. 1 lid 1 VR). Het gaat niet alleen om de vogels zelf, maar ook om hun eieren, nesten en leefgebieden die voorkomen op het Europees grondgebied van alle lidstaten. Na de publicatie van deze richtlijn in 1979 kregen de lidstaten twee jaar de tijd om de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking te laten treden om aan de bepalingen en dus de doelstellingen van deze richtlijn te voldoen. Bij dit laatste gaat het globaal om twee zaken: enerzijds het implementeren van de richtlijnen binnen de Nederlandse regelgeving en anderzijds de aanwijzing van de speciale beschermingszones (art. 4 lid 1 VR). Ten behoeve van de soortenbescherming zijn de Natuurbeschermingswet, de Vogelwet, de Jachtwet en het Besluit ontheffingen en vrijstellingen Natuurbeschermingswet aangepast. Het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij heeft een aantal beschermingsgebieden aangewezen. Hiervoor heeft reeds een ontwerpbesluit ter inzage gelegen van 17 februari 1999 tot 17 april 1999.

In de directe omgeving van de inrichting is geen gebied gelegen dat is aangewezen in het kader van de Vogelrichtlijn. Het meest nabij gelegen Vogelrichtlijngebied is het gebied De Groote Peel, dat is gelegen op circa 6.750 meter.

5.4 Habitatrichtlijn

De Habitatrichtlijn (Richtlijn 92/43/EEG, 21 mei 1992) richt zich op de biologische diversiteit door instandhouding van de natuurlijke habitat en wilde flora en fauna na te streven. Centraal staat daarbij het behoud en herstel van deze natuurlijke habitat en wilde dier- en plantsoorten van gemeenschappelijk belang. Hiervoor wordt een Europees ecologisch netwerk gevormd door middel van de aanwijzing van speciale beschermingszones (Natura 2000, art. 3 HR). Daarnaast regelt de Habitatrichtlijn ook soortenbescherming. De Habitatrichtlijngebieden zijn, in afwijking van de vogelrichtlijngebieden, nog niet aangewezen en hebben daarom nog geen definitieve status. Wel heeft Nederland in 1997, 76 gebieden als zodanig aangemeld bij de Europese Commissie. Op basis van de aanmeldingen van de lidstaten stelt de Commissie een lijst vast van gebieden van communautair belang. Het beschermingsregime overeenkomstig artikel 6 van de Habitatrichtlijn geldt pas zodra een gebied op de lijst van gebieden van communautair belang zijn geplaatst art. 4, lid 5 HR). De commissie heeft deze lijst tot op heden nog niet vastgesteld waardoor er dus nog geen sprake is van een beschermingsregime.

Op een afstand van 4.200 meter ligt een gebied dat aangewezen is op grond van de Habitatrichtlijn (Leudal). Op nog grotere afstand, op respectievelijk 6.050 en 6.700 meter, zijn de gebieden "Sarsven en de Banen" en "Groote Peel" gelegen.

5.5 IPPC-richtlijn

Vanaf oktober 1999 moeten nieuwe (en belangrijke wijzigingen aan bestaande) inrichtingen voldoen aan de Europese IPPC (Integrated Pollution Prevention and Control) richtlijn; vanaf oktober 2007 geldt deze eis ook voor alle bestaande inrichtingen. De IPPC-richtlijn is geïmplementeerd in de Wet milieubeheer en het Inrichtingen- en Vergunningen besluit (Stb. 1997, 418). Deze richtlijn bepaalt onder andere dat vergunningen voor de industriële inrichtingen moeten waarborgen dat die inrichtingen alle passende preventieve maatregelen tegen verontreinigingen worden getroffen, met name door toepassing van beste beschikbare technieken (BBT of BAT). Het begrip BBT komt grotendeels overeen met het begrip stand-der-techniek. Om richting te geven aan het begrip BBT organiseert de Europese Commissie een

uitwisseling van informatie over BAT. Het resultaat van de informatie-uitwisseling wordt vastgelegd in zogeheten BREF's (BAT Reference Documents). Er zullen BREF's worden opgesteld voor elke industriële activiteit die genoemd wordt in bijlage 1 van de IPPC-richtlijn.

Het is voorzien dat de BREF's geregeld worden herzien. Formeel zal dit om de drie jaar plaatsvinden.

De IPPC richtlijn verplicht de lidstaten (en indirect dus ook het bevoegd vergunningverlenend gezag) de BREF's in "aanmerking te nemen" bij het opstellen van de voorschriften voor milieuvergunningen; ook worden BREF's in de IPPC richtlijn aangeduid als "documenten waarmee rekening moet worden gehouden".

Zowel de bestaande als de nieuw te bouwen stallen zijn of worden uitgevoerd met de best beschikbare technieken. De ammoniakemissie die door het bedrijf wordt veroorzaakt wordt hierdoor niet beschouwd als een belangrijke verontreiniging als bedoeld in artikel 3 van de IPPC-richtlijn. Het bedrijf voldoet hiermee aan het gestelde in de IPPC-richtlijn.

Door de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State is op 8 december 2004 een uitspraak gedaan (nr. 200402877/1), waarin wordt dit wordt bevestigd.

5.6 Natuurbeschermingswet

In Staatsblad nr. 403, 1998 is de Natuurbeschermingswet 1998 gepubliceerd. De Natuurbeschermingswet maakt het mogelijk natuurmonumenten te beschermen door deze aan te wijzen als 'beschermde natuurmonument' of 'staatsmonument', en aan een zodanige aanwijzing bepaalde rechtsgevolgen te verbinden. Onder natuurmonumenten verstaat de wet: terreinen of wateren, welke van algemeen belang zijn uit het oogpunt van natuurschoon of om hen natuurwetenschappelijke betekenis (art.1, sub b.). Tot natuurmonumenten kunnen ook landbouwgronden behoren. Dit geldt wanneer de in agrarisch gebruik zijnde percelen voldoende intrinsieke natuurwaarden bezitten of als deze percelen een integraal onderdeel uitmaken van het aangewezen natuurmonument.

De inrichting is gesitueerd op 6,7 kilometer van een ingevolge de Natuurbeschermingswet aangewezen gebied (de Groote Peel). Deze afstand is dermate groot dat de inrichting geen significante bijdrage levert aan de ammoniakdepositie op dit gebied. Omdat de inrichting geen depositie veroorzaakt boven de grenswaarde van 15 mol potentieel zuur per hectare per jaar ten opzichte van een aangewezen Natuurmonument, is er op grond van de Natuurbeschermingswet geen vergunning vereist van het ministerie van Landbouw Natuurbeheer en Visserij.

5.7 Aardkundige waarden

Onder aardkundige waarden vallen de verschijnselen en processen die te maken hebben met de vorming van het landschap. Daartoe behoren geologische, geomorfologische en bodemkundige verschijnselen en processen.

Aardkundige verschijnselen geven inzicht in het ontstaanswijze van het landschap. De aardkundige opbouw van een gebied is de basis voor de waterhuishouding en bodemopbouw en is van grote invloed op de samenstelling van flora en fauna. Gebieden met een gevarieerde aardkundige opbouw zijn van nature ook divers in ecologisch opzicht.

Aardkundige waarden gelegen binnen een agrarisch gebied moeten worden gevrijwaard van grondwerken, maatregelen ten behoeve van waterbeheersing e.d. Ook moet voorkomen worden dat maatregelen in de directe omgeving de herkenbaarheid van het aardkundige object aantasten.

De inrichting is gelegen in een gebied met aardkundige waarden van aardkundige waarden. Ter plaatse van het bedrijf zelf zijn echter geen aardkundige waarden waargenomen.

6 VERONTREINIGING EN HINDER

De belangrijkste emissies die binnen de inrichting ontstaan zijn geluidemissie, ammoniakemissie en geuremissie. Ten behoeve van een vergunning Wet milieubeheer worden de nadelige effecten van deze emissie op de omgeving getoetst en beoordeeld.

6.1 Risico's van ongevallen en abnormale omstandigheden

Met betrekking tot de gebruikte technologieën

Het grootste risico voor een varkenshouderij betreft het uitvallen van de stroom. Door het wegvallen van de netspanning zullen ook de ventilatoren stilvallen. Het gevolg van het stilvallen van de ventilatoren is dat er onvoldoende luchtverversing zal plaatsvinden met als gevolg dat de dieren kunnen stikken.

Om dit risico weg te nemen is er op het bedrijf een noodstroomaggregaat aanwezig die ingezet kan worden bij het wegvallen van de netspanning.

Met betrekking tot de bedrijfsvorm

Veehouderijbedrijven, lopen het gevaar dat, van rijkswege, vervoersverboden worden opgelegd na het uitbreken van een veeziekte. Het gevolg hiervan is dat, gedurende een onbepaalde periode, geen dieren of mest van het bedrijf mogen worden afgevoerd. Het gevolg van een dergelijk vervoersverbod is dat de dieren en de mest gedurende langere tijd op het bedrijf moeten worden opgeslagen.

Met de nieuwe bedrijfsopzet kunnen dergelijke vervoersverboden voor een langere tijd kunnen worden opgevangen.

Veiligheidsaspecten

Een ander gevaarsaspect voor een veehouderij is het uitbreken van brand. Het ontstaan van brand levert een gevaar op voor mens en dier. Om een eventuele brand snel te kunnen bestrijden is het bedrijf voorzien van brandblussers. Bij de bouw van de nieuwe installatie wordt de wet- en regelgeving op het gebied van brandveiligheid in acht genomen. De materialen die worden toegepast zijn brandvertragend, en in de stal zijn blusmiddelen aanwezig.

6.2 Geurhinder

Vanuit een veehouderij vindt geuruitstoot plaats. Deze geuruitstoot wordt momenteel beoordeeld aan de hand van Wet stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Wsv). Aan de Wsv is een uitvoeringsregeling gekoppeld; de Regeling stankemissie veehouderijen in landbouwontwikkelings- en verwevingsgebieden (Rsv).

In artikel 2 van de Wsv staat vermeld dat de Wsv en de Rsv van toepassing zijn op de landbouwontwikkelingsgebieden, verwevingsgebieden en extensiveringsgebieden met primaat natuur. Deze gebieden zijn vastgesteld in een reconstructieplan. Blijkens het Reconstructieplan Noord- en Midden-Limburg is het bedrijf gedeeltelijk in een landbouwontwikkelingsgebied gelegen. De Wsv en Rsv zijn daarom op het bedrijf van toepassing.

De door een veehouderij geproduceerde geurhinder wordt uitgedrukt in mestvarkeneenheden (mve). Voor iedere diercategorie zijn omrekenfactoren gedefinieerd.

Door toepassing van emissiearme stalsystemen kan de geurhinder fors worden verminderd. Door (biologische) luchtwassers toe te passen, kan zelfs een zeer vergaande reductie van geurhinder worden bewerkstelligd.

Aan de hand van het aantal mve's kan worden bepaald wat de minimaal vereiste afstand bedraagt ten opzichte van in de omgeving gelegen stankgevoelige objecten. De stankgevoelige objecten worden ingedeeld in categorieën. Naarmate de categorie hoger is, is een lager beschermingsniveau vereist:

- categorie I: bebouwde kom met stedelijk karakter, ziekenhuizen, sanatoria, internaten en objecten voor verblijfsrecreatie (m.u.v. boerderijcampings, kamphuizen en blokhutten);
- categorie II: bebouwde kom of aaneengesloten woonbebouwing van beperkte omvang in een overigens agrarische omgeving en objecten voor dagrecreatie;
- categorie III: verspreid liggende niet-agrarische bebouwing die aan het betreffende buitengebied een overwegende woonfunctie ontleend;
- categorie IV: woningen, behorende bij een agrarisch bedrijf, niet zijnde een intensieve veehouderij, en verspreid liggende niet-agrarische bebouwing;
- categorie V: woningen, behorende bij een intensieve veehouderij.

Ingevolge artikel 6 van de Wsv worden woningen die in het recente verleden deel uit hebben gemaakt van veehouderijen nog steeds als zodanig aangemerkt. Hierdoor wordt aan woningen die voorheen dienst hebben gedaan als agrarische bedrijfswoning nog steeds aangemerkt als categorie IV of V-object.

In tabel 2 is het totaal aantal mve's berekend van de gewenste veebezetting. Het aantal mve's bedraagt 4.200. Volgens de afstandstabel (bijlage 1) uit de Wsv gelden bij dit aantal mve's de volgende minimaal vereiste afstanden:

- omgevingscategorie I: 522 meter;
- omgevingscategorie II: 414 meter;
- omgevingscategorie III: 249 meter;
- omgevingscategorie IV: 174 meter.

Aan bovengenoemde minimaal vereiste afstanden kan worden voldaan.

In de situatietekening op de plattegrond is het bedrijf weergegeven, met de omliggende stankgevoelige objecten.

6.3 Ammoniakuitstoot

De inrichting is gelegen op meer dan 250 meter van een voor verzuring gevoelig gebied. Het betreft het bosgebied dat is gelegen ten westen van de inrichting. Op grond van de Wet ammoniak en veehouderij (Wav) is uitbreiding van een veehouderij daarom toegestaan.

Bedrijven die onder de werkingssfeer van de IPPC-richtlijn (Integrated Pollution Prevention and Control) vallen, moeten tevens voldoen aan de doelstellingen uit deze richtlijn. Bij de beoordeling of het plan de doelstellingen uit de IPPC-richtlijn niet in de weg staat, zijn een tweetal factoren van belang. Enerzijds mag er geen ontoelaatbare significante toename van de verontreiniging plaatsvinden, anderzijds moeten binnen de inrichting de zogenaamde "best beschikbare technieken" worden toegepast.

De ammoniakemissie van het bedrijf neemt toe. Zowel de bestaande als de nieuw te bouwen stallen zijn of worden uitgevoerd met de best beschikbare technieken. De ammoniakemissie die door het bedrijf wordt veroorzaakt wordt hierdoor niet

beschouwd als een belangrijke verontreiniging als bedoeld in artikel 3 van de IPPC-richtlijn. Van een belangrijke toename van de verontreiniging is daarom geen sprake. Ook worden binnen de inrichting enkel technieken toegepast die worden aangemerkt als “best beschikbare techniek”, dan wel technieken die de ammoniakemissie verder reduceren. Het plan is derhalve in overeenstemming met de doelstellingen uit de IPPC-richtlijn.

In de omgeving zijn geen boomgaarden of –kwekerijen gelegen. Van directe schade als gevolg van de uitstoot van ammoniak is derhalve geen sprake.

6.4 Geluid

De geluidproductie is in hoofdzaak afkomstig van transportbewegingen, laden en lossen van producten en ventilatoren. Het aantal vervoersbewegingen is beperkt tot enkele personen-/bestelauto's, vrachtwagens en tractoren per dag. De ventilatoren worden in de achtergevel van de stal en daardoor grote afstand van omliggende woningen vandaan geplaatst.

Uit onderzoeken bij vergelijkbare bedrijven in een vergelijkbare omgeving blijkt in de regel dat kan worden voldaan de geluidnormen die door de gemeente in een milieuvergunning worden.

6.5 Energie

Het energieverbruik op een varkenshouderij wordt in hoofdzaak bepaald door de verwarmingsinstallatie en het ventilatiesysteem.

Het geavanceerde ventilatiesysteem waarborgt dat niet meer wordt geventileerd dan nodig is. In combinatie met een goede isolatie zal dit resulteren in een zo laag mogelijk energieverbruik.

Gebroeders Vossen is voornemens om in de verdere toekomst een mestvergistingsinstallatie te plaatsen. Door de op het bedrijf geproduceerde mest te vergisten en de vrijkomende gassen te verbranden kan elektriciteit worden opgewekt. De vrijkomende warmte kan worden benut om de stallen te verwarmen. Op deze manier kan het bedrijf ruimschoots in haar eigen energiebehoefte voorzien.

6.6 Waterverbruik

Binnen de inrichting wordt grondwater gebruikt. De hoogte van het waterverbruik wordt hoofdzakelijk bepaald door het drinkwaterverbruik van de dieren. Daarnaast wordt water verbruikt bij het schoonspuiten van de stallen. In totaal wordt jaarlijks ongeveer 48.000 m³ water verbruikt.

Dit verbruik is moeilijk terug te dringen. Het drinkwaterverbruik is moeilijk nog verder te reduceren zonder dat dit ten koste gaat van het dierenwelzijn en de technische resultaten. Drinkwater wordt verstrekt met morsarme drinkwatervoorzieningen. Het schoonspuiten van de stallen vindt plaats met hogedrukreinigers. Op deze wijze wordt het waterverbruik tot het minimum beperkt.

6.7 Bodem/grondwater

Alle vloeren worden mestdicht uitgevoerd. Hierdoor bestaat geen gevaar voor lekkage naar de bodem.

In de nieuw te bouwen stal worden geen milieugevaarlijke stoffen opgeslagen. Medicijnen en reinigingsmiddelen worden in het bestaande deel van de inrichting opgeslagen. De medicijnen worden opgeslagen in een afsluitbare kast. De reinigingsmiddelen en olieproducten worden zodanig opgeslagen dat verontreiniging van de bodem is uitgesloten.

6.8 Oppervlaktewater

Op het oppervlaktewater wordt alleen (niet verontreinigd) hemelwater dat afkomstig is van daken en erfverhardingen geloosd. Andere lozingen vinden niet plaats. Een vergunning in het kader van de Wet verontreiniging oppervlaktewater (Wvo) is niet vereist.

7 SLOT

Met deze startnotitie wordt geprobeerd om een zo goed mogelijk beeld van de voorgenomen activiteit te schetsen. Tevens is een (voorlopige) plattegrondtekening van het bedrijf als bijlage toegevoegd, om een nog duidelijker beeld van de uiteindelijke bedrijfsopzet te kunnen verkrijgen.

Nog meer of nog gedetailleerdere gegevens zijn op dit moment nog niet aan te leveren. In dit stadium van de procedure is overigens nog niet vereist.

Na bekendmaking van de richtlijnen zal het milieueffectrapport worden opgesteld. In kader hiervan worden een groot aantal aspecten nader omschreven en tegen het licht gehouden.